

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.

(Lovforslaget (nr. 167) findes i tillæg A. sp. 2253, fremsættelsen i tidenden sp. 3943).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr Rasmussen: Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Carl Petersen, er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre et par enkelte bemærkninger.

Dette lovforslag er jo en naturlig konsekvens af de landbrugslove, som vi skal behandle i den kommende uge — stort set da. Der er ganske vist foreslået en lille ændring i § 7 i vurderingsloven, som omfatter bygninger og arealer i Københavns Frihavn, hvad man vel næppe kan kæde sammen med landbrugsejendomme, men dette spørgsmål er så lille.

Som jeg har nævnt, er det kun et lille lovforslag, der berører landbrugsejendomme, og der var måske derfor ikke megen mening i, at det gik i udvalg. Der er dog alligevel enkelte ting, som jeg har hæftet mig ved og har haft lidt betænkelighed ved, nemlig den foreslåede ændring af lovens § 8, stk. 2, hvorefter arealer, som er frastykket en landbrugsejendom efter den 1. september 1960, fortsat kan begæres selvstændigt vurderet. Det er vel et spørgsmål, om der ikke bør sættes en begrænsning for, hvor længe sådanne arealer kan begæres selvstændigt vurderet. Selv om det vel ikke drejer sig om mange tilfælde, er der jo frastykket arealer, som stadig er i den samme ejers besiddelse, og det kan vel i høj grad diskuteres, i hvor lang tid det skal have lov til at gå på den måde. I visse tilfælde, hvor det drejer sig om engareal eller landbrugsarealer, som er mindre gode i øjeblikket, kan der jo også ske en ændring i kraft af de andre love, vi behandler,

landvindingsloven og grundforbedringsloven, hvorved denne jord bliver betydeligt forbedret til landbrugsmæssig drift. Det er jo et spørgsmål, om der ikke bør sættes en tidsfrist ind med hensyn til, hvor lang tid sådanne arealer kan vurderes selvstændigt.

Jeg har ikke flere bemærkninger at gøre til dette lovforslag, men skal på mit partis vegne anbefale det til velvillig behandling.

Jacob Sørensen: Om de foreslåede ændringer kan man vel i almindelighed sige, at de jo i høj grad er tilknyttet landbrugslovene, som vi skal behandle ret snart. Man kan vel sige, at det havde været mere naturligt, om vi havde haft landbrugslovene først og så tog disse spørgsmål op senere. Nu er dette imidlertid første behandling, så det sker der jo ikke noget ved.

Reglerne, der bliver fastsat i landbrugslovene, skal naturligvis føres ud i livet, og hvis der sker sådanne ændringer, at det er nødvendigt at foretage ændringer i vurderingsloven, må vi jo acceptere det. Vurderingslovens opgave er jo at sørge for, at det, der er nedfældet bl. a. i landbrugslovene, kan gennemføres.

Hvad angår de foreslåede ændringer, kan vi hilse den første, der drejer sig om at vurdere ejendomme på grundlag af en foreløbig kendelse om jordfordeling, med tilfredshed. Den bestående ordning har voldt mange vanskeligheder alene af den grund, at jordfordelingsprojekterne undertiden er til bearbejdning i meget lang tid. Der går ofte adskillige år fra det tidspunkt, hvor den egentlige jordfordeling foregår, og til tinglysningen af adkomsten finder sted, og det vil være særdeles hensigtsmæssigt, om vi kan få ejendomsskatterne rigtigt fordelt på et tidligere tidspunkt end hidtil.

Til de andre spørgsmål vedrørende landbruget skal jeg ikke sige så meget, fordi det som indledningsvis sagt er noget, der nedfældes i landbrugslovgivningen. Om man skal gå så kategorisk til værks at sige, at et landbrugsareal under ingen omstændigheder kan vurderes selvstændigt, medmindre det er lovmæssigt fraskilt, kan vi vel overveje. Jeg nærer jo ikke de samme betænkeligheder over for den frie jord, som hr. Chr. Rasmussen gør, men det er vel ikke noget nyt.